

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

Praha 2. únor 2021

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní úřad příslušný podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodlo o žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v souladu s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., takto:

Žádost

 (dále jen „žadatel“), ze dne 5. 12. 2020, o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. v podobě *relevantní vědecké informace, která by ověřitelným způsobem dokládala, že: 1) tzv. asymptomatické případy COVID-19 (lidé bez příznaků COVID-19, jejichž „pozitivita“ byla stanovena jen na základě pozitivního výsledku testu) mohou údajným původcem tohoto onemocnění, virem SARS-CoV-2, infikovat ostatní jedince. 2) člověk může být virem SARS-CoV-2 infikován natolik, že je infekční pro své okolí, aniž by vykazoval jakékoli příznaky COVID-19, které virus SARS-CoV-2 údajně způsobuje. 3) přítomnost cílových sekvencí RNA, detekovaných testy RT-PCR, lze interpretovat jako důkaz přítomnosti celého neporušeného genomu infekceschopného SARS-CoV-2. 4) přítomnost antigenu, detekovaného antigenními testy lze interpretovat jako důkaz přítomnosti celého infekceschopného SARS-CoV-2.*

se dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

odmítá.

Odůvodnění

Dne 19. 1. 2021 podal žadatel žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., informace uvedené ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) žádost o informace posoudilo a obrátilo na svoje věcně příslušné útvary za účelem ověření, zda poptávané informace k dispozici má či nikoli, dospělo však k závěru, že objektivně zaznamenanou informací v podobě *vědecké*

publikace, článku, dokumentu či jiného podkladu, který by ověřitelným způsobem dokládal, že: 1) tzv. asymptomatické případy COVID-19 (lidé bez příznaků COVID-19, jejichž „pozitivita“ byla stanovena jen na základě pozitivního výsledku testu) mohou údajným původcem tohoto onemocnění, virem SARS-CoV-2, infikovat ostatní jedince. 2) člověk může být virem SARS-CoV-2 infikován natolik, že je infekční pro své okolí, aniž by vykazoval jakékoli příznaky COVID-19, které virus SARS-CoV-2 údajně způsobuje. 3) přítomnost cílových sekvencí RNA, detekovaných testy RT-PCR, lze interpretovat jako důkaz přítomnosti celého neporušeného genomu infekceschopného SARS-CoV-2. 4) přítomnost antigenu, detekovaného antigenními testy lze interpretovat jako důkaz přítomnosti celého infekceschopného SARS-CoV-2, nedisponuje.

Ministerstvo je totiž, jak známo, toliko orgánem státní správy pro zdravotní služby, ochranu veřejného zdraví, zdravotnickou vědeckovýzkumnou činnost, poskytovatele zdravotních služeb v přímé řídicí působnosti, zacházení s návykovými látkami, přípravky, apod., pročež shora popsaná činnost vědeckých a badatelských institucí, ani vzdáleně nenáleží ani náležet nemůže do jeho kompetence.

Výše uvedené je tedy důvodem, proč ministerstvo nedisponuje požadovanými detailními informacemi ryze vědeckého charakteru z odvětví přírodních věd.

Ministerstvu za této situace nezbyvá, než vydat toto rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Na tomto místě je vhodné akcentovat skutečnost, že dle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Ministerstvo ovšem poptávanými informacemi s ohledem na shora uvedené nedisponuje, resp. nemá je objektivně zaznamenány a zachyceny na žádném nosiči ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Z výše uvedených důvodů přitom není povinností ministerstva taková data shromažďovat, resp. z žádných právních předpisů mu taková povinnost neplyne.

Lze tedy shrnout, že za situace, kdy požadované informace v dispoziční sféře ministerstva nejsou (aniž by byl opačný stav jeho povinností), je ministerstvo toho právního názoru, že mu nezbyvá než žádost odmítnout z faktických důvodů spočívajících právě v neexistenci požadované informace.

Takový postup je zcela konformní s odbornou literaturou i konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR (viz např. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Komentář*. Praha: Linde. 2010, str. 407: „Rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti by tedy mělo být vydáno vždy, pokud není žádost vyřízena poskytnutím informace (vč. odkazu na zveřejněnou informaci) nebo odložením žádosti, tedy nejen v případě aplikace důvodů podle § 7 – 11, ale též v případě neexistence požadované informace (...).“ Zcela shodně judikoval Nejvyšší správní soud ČR např. v rozhodnutí ve věci 2 As 71/2007 ze dne 2. dubna 2008: „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních (...), nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů

vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnut informace přitom bude situace, kdy povinný subjekt požadovanou informací nemá.“

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle § 16 odst. 1 a ust. § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 152 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí rozklad, a to podáním učiněným u Ministerstva zdravotnictví, Palackého nám. 4, 128 04 Praha 2. O rozkladu rozhoduje ministr zdravotnictví. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet dnem následujícím po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Daniela Kobilková

ředitelka odboru Kancelář ministra

